

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/11/2013
Identifikačné číslo spisu:	8009201000
Dátum vydania rozhodnutia:	24.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8009201000.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jany Zemkovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: U. M., bytom L. XX, zastúpená advokátom JUDr. Ľubošom Bajžíkom, Advokátska kancelária so sídlom v Humennom, Námestie slobody 2, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu Obvodného úradu v Humennom č. 2009/000102 zo dňa 14. júla 2009, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 4. októbra 2012, č. k. 2S 56/2009-130, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 4. októbra 2012 č. k. 2S 56/2009-130, p o t v r d z u j e .

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom dňa 4. októbra 2012 č. k. 2S 56/2009-130 zrušil rozhodnutie Obvodného úradu v Humennom zo dňa 14. júla 2009 č. sp. 2009/000102 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Obvodný úrad v Humennom zaviazal k povinnosti nahradiť žalobkyni náhradu trov konania v ume 516,69 eur, ktoré ho zaviazal zaplatiť jej právnomu zástupcovi JUDr. Ľubošovi Bajžíkovi do 10 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Nárok žalobkyne na ušlú mzdu od 11. mája 2009 do právoplatnosti konania vylúčil na samostatné konanie.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia je vyplýva, že krajský súd z administratívneho spisu mal preukázané, že žalobkyňa bola v štátnozamestnaneckom pomere od 15. augusta 2002 zaradená v služobnom úrade Obvodného úradu v Humennom na odbore štátnej služby 2.17 vnútro ako hlavný referent; rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. januára 2009 sp. zn. 2S/13/2008 bolo zrušené rozhodnutie vedúceho služobného úradu Obvodného úradu v Humennom zo dňa 10. januára 2008 č. 2008/15/3 v spojení s rozhodnutím vedúceho služobného úradu Obvodného úradu v Humennom zo dňa 3. decembra 2007 podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ O.s.p. a vec bola vrátená správnomu orgánu na ďalšie konanie, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11. marca 2009; z potvrdenia o počte obsadených štátnozamestnaneckých miest a miest pri výkone práce vo verejnom záujme vystaveného

osobným úradom Obvodného úradu Humenné č. p.: 2009/000020 vyplýva, že ku dňu 11. marca 2009 bolo na Obvodnom úrade v Humennom obsadených 50 miest z toho 43 štátnozamestnaneckých a 7 miest pri výkone práce vo verejnom záujme; Obvodný úrad Humenné k tomuto dátumu nemal žiadne voľné štátnozamestnanecké miesto ani iné miesto pri výkone práce vo verejnom záujme; Obvodný úrad v Humennom za účelom prípadného trvalého preloženia žalobkyne do iných služobných úradov obvodných úradov v okolí vykonal šetrenia u Obvodných úradov Prešov, Michalovce Vranov nad Topľou, Stropkov a Bardejov s tým, že vo svojich dožiadaniach opísal náplň práce žalobkyne a požiadal o uzavretie dohody o trvalom preložení žalobkyne, na ktoré žiadosti uvedené obvodné úrady reagovali negatívne; listom zo dňa 11. marca 2009 č. 2009/000022 služobný úrad Obvodný úrad Humenné oznámil žalobkyni začatie správneho konania a zároveň listom zo dňa 11. marca 2009 číslo 2009/000021 jej oznámil dočasnú úpravu platobných a iných náležitostí jej štátnozamestnaneckého pomeru; Obvodný úrad Humenné, služobný úrad rozhodnutím zo dňa 22. apríla 2009 č. 2009/000080 podľa § 39 ods. 1 písm. a/ a z dôvodu podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe odvolal žalobkyňu ako štátnu zamestnankyňu v stálej štátnej službe dňom 30. apríla 2009, najskôr však dňom doručenia tohto rozhodnutia; prvostupňový správny orgán rozhodnutie odôvodnil tým, že po zrušení obidvoch správnych rozhodnutí rozsudkom Krajského súdu v Prešove a vrátení veci na ďalšie konanie služobný úrad zistil, že nemá žiadne voľné štátnozamestnanecké miesta, na ktoré by bolo možné žalobkyňu preložiť a za účelom jej trvalého preloženia do iných služobných úradov na základe dožiadaní uvedených obvodných úradov dostal negatívne písomné odpovede, dňa 11. marca 2009 bolo začaté správne konanie vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne s, ktorým žalobkyňa bola oboznámená z dôvodu zrušenia jej štátnozamestnaneckého miesta a nemožnosti jej trvalého preloženia na vykonávanie štátnej služby, nakoľko služobný úrad Obvodného úradu Humenné nemá voľné štátnozamestnanecké miesto a taktiež bola oboznámená so skutočnosťami, ktoré viedli k zrušeniu jej štátnozamestnaneckého miesta, listom zo dňa 17. marca 2009 žalobkyňa oznámila služobnému úradu svoje námietky k začatiu správneho konania a po vyporiadaní sa s jej námietkami mal prvostupňový správny orgán za dostatočne preukázané, že štátnozamestnanecké miesto žalobkyne bolo zrušené a súčasne, že nemá voľné štátnozamestnanecké miesta, na ktoré by ju bolo možné preložiť; proti uvedenému rozhodnutiu včas podala odvolanie žalobkyňa, o ktorom rozhodol žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím tak, že odvolanie žalobkyne zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Krajský súd zákonnosť napadnutých rozhodnutí a postupu Obvodného úradu v Humennom preskúmal v intenciách ustanovení § 39 ods.1, zákona č. 312/2001 Z. z. v spojení s § 40 ods. 2, písm. a/, s § 138 ods. 1, 4 a s § 139 ods. 3 uvedeného zákona a súčasne v intenciách zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon).

Krajský súd konštatoval, že zo zisteného stavu vyplýva, že ku dňu začatia správneho konania vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne dňa 11. marca 2009 a následne ku dňu vydania rozhodnutia o skončení jej štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním dňa 22. apríla 2009, teda v čase rozhodovania na Obvodnom úrade Humenné nebolo voľné žiadne štátnozamestnanecké miesto ani miesto pri výkone práce vo verejnom záujme. Ďalej krajský súd považoval za zrejmé, že žalovaný mal dostatočne preukázané, že štátnozamestnanecké miesto žalobkyne bolo zrušené ku dňu 1. decembra 2007, čím boli splnené podmienky pre skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe. K námietke žalobkyni, ktorou namietala zákonnosť postupu žalovaného z dôvodu, že nebola prizvaná na zasadnutie poradnej odvolacej komisie, krajský súd uviedol, že sa stotožňuje so záverom žalovaného, že zo zákona nevyplýva povinnosť prizvať účastníka na zasadnutie poradnej odvolacej komisie. Za nezákonný krajský súd však považoval spôsob zasadnutia poradnej odvolacej komisie, keď napriek tomu, že podľa § 139 ods. 3 uvedeného zákona poradná odvolacia komisia je schopná uznášať sa, ak sú prítomní všetci členovia a na schválenie uznesenia je potrebná väčšina všetkých hlasov, zasadnutia komisie sa preukázateľne v danom prípade nezúčastnili všetci jej členovia a teda komisia nebola uznášania schopná. Záver žalovaného, že stanovisko poradnej odvolacej komisie má len poradný charakter, a teda spôsob zasadnutia poradnej odvolacej komisie nemá vplyv na zákonnosť rozhodnutia správnych orgánov, krajský súd považoval za nesprávny, s poukazom na to, že takýto zámer určite nemal ani zákonodarca, inak by ustanovenia §§ 138 a 139 nemali žiadne opodstatnenie.

Podľa názoru krajského súdu žalovaný postupoval v rozpore so záujmom žalobkyne, ak rozhodol o odvolaní žalobkyne bez riadneho prerokovania odvolania v poradnej odvolacej komisii za účasti všetkých jej členov.

Po preskúmaní danej veci krajský súd dospel k záveru, že v konaní správnych orgánov bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, a preto napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil ďalšie konanie. Uviedol, že v ďalšom konaní bude povinnosťou žalovaného postupovať v naznačenom smere a odstrániť vady konania, t. j. opätovne zriadiť poradnú odvolaciu komisiu, umožniť žalobkyni vyjadriť sa k jej členom a až po prerokovaní odvolania žalobkyne za účasti všetkých členov komisie a schválení uznesenia väčšinou členov komisie a po oboznámení sa s jej stanoviskom s prihladením na žalobné námietky vo veci opätovne rozhodnúť.

Krajský súd konštatoval, že nezrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z toho dôvodu, že dôvod zrušenia rozhodnutia žalovaného sa týka len tohto rozhodnutia a postupu žalovaného, ktorý predchádzal jeho vydaniu, s poukazom na to, že povinnosťou žalovaného bude v ďalšom konaní vyporiadať sa aj so žalobnými námietkami vo vzťahu k prvostupňovému rozhodnutiu, t. j. že nebolo vydané vedúcim služobného úradu Obvodného úradu v Humennom, nebolo opatrené úradnou pečiatkou služobného úradu Obvodného úradu v Humennom a nie v ňom uvedená správna funkcia oprávnenej osoby a vplyvom týchto námietok na zákonnosť prvostupňového rozhodnutia.

Krajský súd k námietke žalovaného vznesenej na pojednávaní súdu, ktorou namietal oneskorenosť podania žaloby z dôvodov, že podľa fikcie doručenia napadnuté rozhodnutie sa považuje za doručené žalobkyni na 3. deň od uloženia zásielky, teda za deň doručenia sa považuje 20. júla 2009 a žaloba bola podaná dňa 29. septembra 2009, teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Poukazom na to, že z administratívneho spisu vyplýva, že na rozhodnutí žalovaného zo dňa 14. júla 2009 číslo 2009/000102 je uvedené, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 1. augusta 2009 a s prihladením na to, že žalovaný uvedenú námietku nevzniesol v písomnom vyjadrení k žalobe, ale až na pojednávaní, krajský súd túto námietku považoval za neopodstatnenú a účelovú.

Krajský súd o náhrade trov konania rozhodoval podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobkyni priznal náhradu trov konania, keďže bola v konaní úspešná. Priznali jej náhradu trov konania, ktoré jej vznikli zaplatením súdneho poplatku, právnym zastúpením advokátom a súčasne jej priznal hotové výdavky spojené s cestovným Humenné - Prešov a späť na pojednávanie dňa 16. novembra 2010 osobným motorovým vozidlom a náhradu za stratu času, pričom jej nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia vyčíslených právnym zástupcom za úkony, ktoré predchádzali podaniu žaloby a trov neúčelne vynaložených.

Nárok žalobkyne na ušlú mzdu od 11. mája 2009 do právoplatnosti rozhodnutia krajský súd vylúčil na samostatné konanie podľa § 112 ods. 2 O.s.p..

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa žalobkyňa v zákonnej lehote odvolala. Žiadala, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu v tom zmysle, aby ho doplnil aj o tú časť výroku, že sa ruší aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. sp.: 2009/000080 zo dňa 22. apríla 2009 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním pre jeho nepreskúmateľnosť. Súčasne si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania, ktorých výšku nevyčísľala.

V dôvodoch odvolania žalobkyňa poukazom na ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p., ktoré citovala, namietala, že odôvodnenie rozsudku krajského súdu nespĺňa zákonné kritéria vymedzené v uvedenom zákonom ustanovení. Tvrdila, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je takmer identické s odôvodnením rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2 S/56/2009 - 92 zo dňa 16. novembra 2000.

Dôvodila, že krajský súd nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu - Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vyslovený v uznesení č. k. 6 Sžo 20/2011 zo dňa 22. marca 2012, keď neuviedol konkrétne dôvody rozhodné pre nezrušenie aj prvostupňového rozhodnutia a v odôvodnení sa neopiera o žiaden právny predpis. Výtýkala prvostupňovému súdu, že sa nevysporiadal s jej námietkou, ktorou namietala nevykonateľnosť výroku prvostupňového rozhodnutia z dôvodu nedostatku bližšej špecifikácie § 40 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe s poukazom na to, že výroková časť rozhodnutia, ktorým sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania má vyjadriť v presnej, stručnej a úplnej formulácii záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia, s tým, že neurčitý či nejednoznačný výrok je dôvodom na zrušenie tohto rozhodnutia. Ďalej dôvodila, že platné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním zo strany služobného úradu musí obsahovať jasný dôvod,

prečo služobný úrad ukončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním a správne rozhodnutie vyžaduje správnu interpretáciu a musí byť zrozumiteľné nielen pre orgán, ktorý ho vydal, ale pre všetkých účastníkov konania, v ktorej súvislosti poukázala na nález Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 478/2011.

Výtýkala súdu prvého stupňa, že nevenoval náležitú pozornosť ani jej ďalšej žalobnej námietke, že správne rozhodnutia neboli vydané príslušným správnym orgánom s poukazom na to, že samotný žalovaný potvrdil, že obidve napadnuté rozhodnutia mali byť vydané vedúcim služobného úradu Obvodného úradu v Humennom, čo však krajský súd v napadnutom rozsudku neuviedol.

Ďalej namietala, že krajský súd nevenoval náležitú pozornosť ani jej žalobnej námietke, týkajúcej sa porušenia zásady rovnakého zaobchádzania v pracovno právnych a obdobných vzťahoch pri vykonávaní štátnej služby v zmysle § 3 ods. 2 zákona o štátnej službe a § 3 ods. 1 zákona číslo 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých predpisov, keď sa vôbec nezaoberal riešením otázky, či napadnuté rozhodnutie sa dotýkajú jej práv, ktorých porušenie v uvedenom konaní namietala, pričom prvostupňový súd sa ani nevysporiadal s jej dôvodmi vznesenými v žalobe. Poukazom na skutkové zistenia danej veci dôvodila, že z logického aj gramatického výkladu ustanovenia § 40 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe ako aj z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudky sp. zn. 8 Sžo/67/2010, 6Sžo/202/2010, 5Sžo/251/2010) jednoznačne vyplýva zákonodarcom sledovaný cieľ, že zamestnávateľ musí so zamestnancom, s ktorým chce skončiť štátnozamestnanecký pomer viesť aktívny dialóg o jeho ďalšom možnom zotrvaní v štátnozamestnaneckom pomere. Tvrdila, že z potvrdenia Obvodného úradu v Humennom, osobného úradu č. p. 2009/000026 zo dňa 19. marca 2009 vyplýva, že štátni zamestnanci, ktorých štátnozamestnanecké miesta vo funkcii hlavný referent v služobnom úrade Obvodného úradu v Humennom boli zrušené s účinnosťou k 1.októbru 2007, s účinnosťou od 1. októbra 2007 boli títo trvale preložení na štátnozamestnanecké miesta vo funkcii radca okrem štátnej zamestnankyne U. M. - žalobkyne, vyslovil názor, že z uvedeného potvrdenia vyplýva, že služobný úrad mal ku dňu 1. októbra 2007 voľných 5 štátnozamestnaneckých miest v platovej triede 5 vo funkcii radca, na ktoré spĺňala tie isté kritéria - vzdelanie a prax, ako tí, čo boli trvale preložení na tieto štátnozamestnanecké miesta. Ďalej dôvodila, že, keďže preukázateľne neboli splnené zákonom stanovené podmienky na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe, tak nemohol nastať ani zákonom predpokladaný následok - platné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe. Tvrdila, že uvedeným bolo preukázané, že žalovaný svojím rozdielnym zaobchádzaním s osobami v zhodnom postavení pri zrušení všetkých platových tried 4 vo funkcii hlavný referent sa dopustil voči žalobkyni priamej diskriminácii podľa § 2 ods. 2 a porušil zásadu rovnakého zaobchádzania v pracovnoprávných a obdobných vzťahoch pri vykonávaní štátnej služby v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 365/2004 Z. z.. Výtýkala žalovanému, že nemá žiadne objektívne a rozumné odôvodnenie, prečo jej nemohol ponúknuť pracovné miesto vo verejnom záujme, o ktoré prejavila záujem a prečo neuplatnil rovnaký postup, aj keď v opačnom prípade ako u V. Z. Y. k 1. októbru 2007 z pracovného miesta vo verejnom záujme ju preradil na štátnozamestnanecké miesto. Poukázala na to, žalovaný 3 dni pred súdnym konaním obsadil pracovné miesto vo verejnom záujme a odôvodnil to tým, že nebolo povinnosťou obvodného úradu ponúknuť jej miesto vo verejnom záujme. Mala za to, že z uvedeného vyplýva, že žalovaný nepostupoval v súlade s § 3 ods. 1 správneho poriadku.

Na odvolanie žalobkyne sa vyjadrilo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, upozorniac na skutočnosť, že v súlade so zákonom č. 345/2012 Z. z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov dochádza od 1. januára 2013 k prechodu práv a povinností medzi Obvodným úradom v Humennom a Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, vzhľadom k čomu v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 2S/56/2009 bude na strane žalovaného vystupovať Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Odvolanie žalobkyne navrhoval odmietnuť podľa § 218 ods.1, písm. a/ O.s.p., poukazom na to, že rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť dňa 28. novembra 2012 a zo súdom zaslaného odvolania žalobkyne vyplýva, že odvolanie bolo podané na Krajskom súde v Prešove dňa 17. decembra 2012, z ktorých skutočností je zrejmé, že žalobkyňa podala odvolanie až po zákonom stanovenej lehote, teda oneskorene. Ďalej uviedol, že napriek tomu, že považuje odvolanie žalobkyne za podané oneskorené, pre úplnosť dodáva, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa sa žalobnými a odvolacími

námietkami žalobkyne, týkajúcimi sa splnenia podmienky pre skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe, ako aj či správne rozhodnutia boli vydané príslušným správnym orgánom a zásady rovnakého zaobchádzania v pracovnoprávných a obdobných vzťahoch pri vykonávaní štátnej služby, zaoberal a svoje skutkové a právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia aj vyhodnotil. Z uvedených dôvodov navrhoval, aby odvolací súd pokiaľ odvolanie žalobkyne podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. neodmietne, napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil v súlade s ustanovením § 219 O.s.p..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach dôvodov podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Podľa čl. XXXIII zákona č. 345/2012 Z. z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon nadobudol účinnosť 1. januára 2013.

Zákon č. 180/2013 Z. z., ktorým sa zmenil a doplňal zákon č. 345/2012 Z. z., nadobudol účinnosť 30. júna 2013, čl. I. až XXVIII. a čl. XXX až XLI účinnosť 1. októbra 2013. Tento zákon a) ustanovuje postavenie, sídla a územné obvody a pôsobnosť okresných úradov, b) upravuje vyhlasovanie vyhlášok miestnych orgánov štátnej správy, c) zrušuje niektoré miestne orgány štátnej správy a upravuje vzťahy súvisiace s ich zrušením (§ 1).

Podľa § 8 uvedeného zákona zrušujú sa a) obvodné úrady životného prostredia, b) obvodné pozemkové úrady, c) obvodné lesné úrady, d) obvodné úrady pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie, e) správy katastra, f) Obvodný úrad Štúrovo.

Podľa § 9 ods. 1 až 16 uvedeného zákona 1/ obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona.

2/ Prednosta obvodného úradu vymenovaný do 30. septembra 2013 sa považuje za prednostu okresného úradu podľa zákona účinného od 1. októbra 2013.

3/ Pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia v sídle kraja, obvodného pozemkového úradu v sídle kraja, obvodného lesného úradu v sídle kraja, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správy katastra v sídle kraja ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad v sídle kraja.

4/ Pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia, obvodného pozemkového úradu, obvodného lesného úradu, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie a správy katastra ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad.

5/ Práva a povinnosti zo štátnozamestnaneckých vzťahov štátnych zamestnancov, ktorí k 30. septembru 2013 vykonávali štátnu službu v obvodnom úrade životného prostredia v sídle kraja, obvodnom pozemkovom úrade v sídle kraja, obvodnom lesnom úrade v sídle kraja, obvodnom úrade pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správe katastra v sídle kraja, prechádzajú na ministerstvo.

6/ Práva a povinnosti zo štátnozamestnaneckých vzťahov štátnych zamestnancov, ktorí k 30. septembru 2013 vykonávali štátnu službu v obvodnom úrade životného prostredia, obvodnom pozemkovom úrade, obvodnom lesnom úrade, obvodnom úrade pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie a správe katastra, prechádzajú na ministerstvo.

7/ Práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov zamestnancov, ktorí k 30. septembru 2013 vykonávali práce vo verejnom záujme v obvodnom úrade životného prostredia v sídle kraja, obvodnom pozemkovom úrade v sídle kraja, obvodnom lesnom úrade v sídle kraja, obvodnom úrade pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správe katastra v sídle kraja, prechádzajú na ministerstvo.

8/ Práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov zamestnancov, ktorí k 30. septembru 2013 vykonávali práce vo verejnom záujme v obvodnom úrade životného prostredia, obvodnom pozemkovom úrade, obvodnom lesnom úrade, obvodnom úrade pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie a správe katastra, prechádzajú na ministerstvo.

9/ Nároky zamestnancov, ktoré vyplývajú z prechodu práv a povinností podľa odsekov 5 až 8, uspokojí ministerstvo; na týchto zamestnancov sa vzťahuje kolektívna zmluva ministerstva platná na rok 2013.

10/ Majetok štátu, pohľadávky a záväzky, ktoré mali v správe obvodný úrad životného prostredia v sídle kraja, obvodný pozemkový úrad v sídle kraja, obvodný lesný úrad v sídle kraja, obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správa katastra v sídle kraja k 30. septembru 2013, prechádzajú do správy ministerstva okrem záväzkov nevyporiadaných v lehote splatnosti k 30. septembru 2013, ktoré prechádzajú do správy ústredného orgánu štátnej správy, ktorý riadil výkon štátnej správy uskutočňovaný zrušovaným miestnym orgánom štátnej správy.

11/ Konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, právoplatne neskončené obvodným úradom životného prostredia v sídle kraja, obvodným pozemkovým úradom v sídle kraja, obvodným lesným úradom v sídle kraja, obvodným úradom pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správou katastra v sídle kraja do 30. septembra 2013, dokončí okresný úrad v sídle kraja, v ktorého územnom obvode mali sídlo obvodný úrad životného prostredia v sídle kraja, obvodný pozemkový úrad v sídle kraja, obvodný lesný úrad v sídle kraja, obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správa katastra v sídle kraja.

12/ Konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, právoplatne neskončené obvodným úradom životného prostredia, obvodným pozemkovým úradom, obvodným lesným úradom, obvodným úradom pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie, správou katastra a Obvodným úradom Štúrovo do 30. septembra 2013, dokončí okresný úrad, v ktorého územnom obvode mali sídlo obvodný úrad životného prostredia, obvodný pozemkový úrad, obvodný lesný úrad, obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie, správa katastra a Obvodný úrad Štúrovo.

13/ Výkon rozhodnutí orgánov zrušovaných podľa § 8 a obvodných úradov, ktorý nebol začatý alebo nebol skončený do 30. septembra 2013, uskutoční ministerstvo.

14/ Ak sa vo všeobecne záväzných právnych predpisoch okrem prechodných ustanovení používajú slová "krajský školský úrad", "krajský stavebný úrad", "územná vojenská správa", "krajský úrad životného prostredia", "krajský pozemkový úrad", "krajský lesný úrad", "krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie" a "katastrálny úrad" vo všetkých tvaroch, rozumie sa tým "okresný úrad v sídle kraja" v príslušnom tvare.

15/ Ak sa vo všeobecne záväzných právnych predpisoch okrem prechodných ustanovení používajú slová "obvodný úrad v sídle kraja", "obvodný úrad životného prostredia v sídle kraja", "obvodný pozemkový úrad v sídle kraja", "obvodný lesný úrad v sídle kraja", "obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja" a "správa katastra v sídle kraja" vo všetkých tvaroch, rozumie sa tým "okresný úrad v sídle kraja" v príslušnom tvare.

16/ Ak sa vo všeobecne záväzných právnych predpisoch okrem prechodných ustanovení používajú slová "obvodný úrad", "obvodný úrad životného prostredia", "obvodný pozemkový úrad", "obvodný lesný úrad", "obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie" a "správa katastra" vo všetkých tvaroch, rozumie sa tým "okresný úrad" v príslušnom tvare.

Podľa § 10 tohto zákona sa zrušil 1./ zákon č. 515/2003 Z. z. o krajských úradoch a obvodných úradoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 263/2006 Z. z., zákona č. 254/2007 Z. z., zákona č. 102/2010 Z. z. a zákona č. 345/2012 Z. z., 2./ čl. I zákona č. 534/2003 Z. z. o organizácii štátnej správy na úseku cestnej dopravy a pozemných komunikácií a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení čl. XVI zákona č. 345/2012 Z. z., 3./ čl. I zákona č. 345/2012 Z. z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Vychádzajúc z uvedenej právnej úpravy v dôsledku zrušenia Obvodného úradu v Humennom do jeho procesných práv v predmetnom konaní vstúpilo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, z ktorých dôvodov odvolací súd v ďalšom konaní konal s uvedeným subjektom na strane žalovaného.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie Obvodného úradu v Humennom a vec mu vrátil ďalšie konanie. Preskúmvaným rozhodnutím žalovaný rozhodol o odvolaní žalobkyne proti rozhodnutiu Obvodného

úradu Humenné, služobný úrad zo dňa 22. apríla 2009 č. 2009/000080, ktorým prvostupňový správny orgán podľa § 39 ods. 1 písm. a/ a z dôvodu podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe odvolal žalobkyňu ako štátnu zamestnankyňu v stálej štátnej službe dňom 30. apríla 2009, najsťôr však dňom doručenia tohto rozhodnutia, tak, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil a odvolanie žalobkyne zamietol. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu.

Predmetom preskúmavacieho konania v danej veci bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, ktorým rozhodnutím bola žalobkyňa s konečnou platnosťou podľa § 40 ods. 2, písm. a/ zákona o štátnej službe odvolaná zo štátnozamestnaneckého miesta v služobnom úrade Obvodného úradu v Humennom, s tým, že štátnozamestnanecký pomer končí dňom 30.4.2009, najsťôr dňom doručenia prvostupňového rozhodnutia.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Senát odvolacieho súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods.1 O.s.p.). V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.(§ 245 ods.2 O.s.p.).

Odvolací súd zo spisového materiálu krajského súdu súčasť, ktorého tvoril administratívny spis zistil, že Obvodný úrad Humenné služobný úrad rozhodnutím zo dňa 22. apríla 2009 č. sp. 2009/000080 podľa § 39 ods. 1 písm. a/ a z dôvodu podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe odvolal žalobkyňu zo štátnozamestnaneckého miesta v služobnom úrade Obvodný úrad Humenné s tým, že jej štátnozamestnanecký pomer končí dňom 30. 4. 2009, najsťôr však dňom doručenia tohto rozhodnutia o odvolaní.

Na základe odvolania žalobkyne proti uvedenému rozhodnutiu vedúci služobného úradu Obvodného úradu Humenné rozhodnutím zo dňa 14. júla 2009 č. sp.: 2009/000102 odvolanie žalobkyne zamietol a napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil.

Žalobkyňa žalobou podanou na Krajský súd v Prešove dňa 29. septembra 2009 sa domáhala, aby súd napadnuté rozhodnutie žalovaného č. sp: 2009/000102 zo dňa 14. júla 2009 2 v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu č. sp.: 2009/000080 zo dňa 22. apríla 2009 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd prvýkrát v danej veci rozhodol rozsudkom č. k. 2S/56/2009 - 92 zo dňa 16. novembra 2010 tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 14. júla 2009 č. sp: 2009/000102 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p.. Žalovaného zaviazal k povinnosti žalobkyni nahradiť trovy konania a nárok žalobkyne na ušlú mzdu od 11. mája 2009 do právoplatnosti rozhodnutia krajského súdu vylúčil na samostatné konanie.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu žalobkyňa podala odvolanie, v dôvodoch ktorého predovšetkým namietala, že súd prvého stupňa nerozhodol o celom jej nároku žalobou uplatneného, keď nezrušil aj prvostupňové správne rozhodnutie.

Na základe odvolania žalobkyne proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvého stupňa rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací uznesením č. k. 6 Sžo/20/2011 - 117 zo dňa 22. marca 2012 tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd v odôvodnení uvedeného rozhodnutia konštatoval, že je potrebné vytknúť prvostupňovému súdu procesné pochybenie spočívajúce v tom, že opomenul náležite v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. objasniť dôvody rozhodné pre nezrušenie aj prvostupňového rozhodnutia, považujúc jeho rozhodnutie za zjavne neodôvodnené a arbitrárne a v tejto časti za nepreskúmateľné, s poukazom na ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a súčasne s poukazom na príslušnú judikáciu Európskeho súdu pre ľudské práva (rozsudok García Ruiz v. Španielsko z 21. januára 1199) a uznesenie Ústavného súdu SR II. ÚS 224/09 - 24 z 2. júna 2009.

Krajský súd po vrátení veci najvyšším súdom opätovne o žalobnom nároku žalobkyne rozhodol rozsudkom č. k. 2S/56/2009 - 130 zo dňa 4. októbra 2012 (rozsudok napadnutý odvolaním) tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 14. júla 2009 č. sp.: 2009/000102 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p., žalovaného zaviazal k povinnosti žalobkyni nahradiť trovy konania a jej nárok na ušlú mzdu vylúčil na samostatné konanie. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, krajský súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel opätovne k záveru, že v konaní žalovaného správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a preto napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd za podstatnú vadu konania považoval skutočnosť, že žalovaný rozhodol o odvolaní žalobkyne bez riadneho prerokovania odvolania v poradnej odvolacej komisii za účasti všetkých členov komisie, vzhľadom k čomu dospel k záveru, že žalovaný postupoval v konaní v rozpore so zákonom. Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia (str. 12) súčasne konštatoval, že nezrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z dôvodu, že dôvod zrušenia rozhodnutia žalovaného sa týkal len tohto rozhodnutia a postupu žalovaného, ktorý predchádzal jeho vydaniu, uložiť mu povinnosť v ďalšom konaní vyporiadať aj so žalobnými námietkami vo vzťahu k prvostupňovému rozhodnutiu, t. j. že nebolo vydané vedúcim služobného úradu Obvodného úradu v Humennom, nebolo opatrené úradnou pečiatkou služobného úradu, ani v ňom uvedená správna funkcia oprávnenej osoby, a vplyv týchto námietok na zákonnosť prvostupňového rozhodnutia.

Žalobkyňa v odvolaní proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvého stupňa predovšetkým namietala, že prvostupňový súd nepostupoval v intenciách názoru najvyššieho súdu vysloveného v uznesení č. k. 6Sžo/20/2011 zo dňa 22. marca 2012, keď opätovne nevyhovel jej žalobnému návrhu a v celom rozsahu nezrušil aj prvostupňové správne rozhodnutie, pričom v odôvodnení neuviedol konkrétne dôvody rozhodné pre nezrušenie aj prvostupňového rozhodnutia ako aj, že v odôvodnení sa neopiera o žiadny právny predpis a iba o všeobecné konštatovanie.

Z uvedených dôvodov odvolací súd zameral svoju pozornosť predovšetkým na skutočnosť, či súd prvého stupňa v ďalšom konaní predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozsudku postupoval v intenciách názoru najvyššieho súdu vysloveného v rozhodnutí č. k. 6Sžo/ 20/2011 - 117 zo dňa 22.

marca 2012.

Podľa § 250j ods. 3 O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne mu orgánu na ďalšie konanie, ak bolo rozhodnutie vydané na základe neúčinného právneho predpisu alebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené. Súd zruší rozhodnutie správneho orgánu a konanie zastaví, ak rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený. Rozsahom a dôvodmi žaloby v týchto prípadoch nie je súd viazaný.

Zákonodarca v citovanej právnej norme § 250j ods. 3 O.s.p. stanoví súdu povinnosť rozsudkom zrušiť napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vrátiť vec žalovanému správne mu orgánu na ďalšie konanie za predpokladu zákonom stanovených podmienok a to: a/ ak bolo rozhodnutie vydané na základe neúčinného právneho predpisu, b/ ak rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov alebo je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené. V uvedenej právnej norme zákonodarca súčasne ustanovuje, že v uvedených prípadoch súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. Z uvedenej právnej úpravy teda vyplýva, že súd takisto môže rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa zrušiť i bez návrhu, pokiaľ zistí, že na základe okolností daného prípadu sú splnené podmienky zákonom predpokladané, avšak i v tomto prípade sa vec vždy vracia žalovanému.

Odvolací súd v danej súvislosti dáva do pozornosti, že úlohou súdu v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov, ale preskúmať zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy teda posúdiť či správne orgány splnili povinnosti stanovené zákonom. Správny súd nie je inštitúciou, ktorá by rozhodovala vo veci samej, ale len inštitúciou kasačnou, ktorá preskúmava, či rozhodnutie orgánu štátnej správy je v súlade so zákonom platným v dobe vydania preskúmaného rozhodnutia. Predmetom súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku môže byť len rozhodnutie správnych orgánov, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sú preň prípustné, nadobudlo právoplatnosť, alebo rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným (§ 247 ods. 2, 3 O.s.p.). Súd preskúmava zákonnosť len právoplatného rozhodnutia správneho orgánu a postup mu predchádzajúci, v rámci ktorého prieskumu posudzuje, či žalobou napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s právnymi predpismi platnými v čase jeho vydania. Pokiaľ predmetom prieskumu je rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu súčasne povinnosťou súdu je posudzovať, či odvolací správny orgán preskúmal zákonnosť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu náležite aj v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a či sa s námietkami odvolateľa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal v súlade so zákonom. Pokiaľ súd zistí, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu bolo vydané v súlade so zákonom žalobu zamietne (§ 250j ods. 1 O.s.p.), inak rozhodnutie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie (§ 250j ods. 2 O.s.p.). Za predpokladu splnenia zákonných podmienok ustanovených v § 250j ods. 3 O.s.p. súd je povinný zrušiť rozhodnutie žalovaného a podľa okolností vyplývajúcich z preskúmanej veci zruší aj prvostupňové správne rozhodnutie a vec vráti žalovanému správne mu orgánu. Pri posudzovaní okolností daného prípadu súd vychádza z konkrétnych okolností skutkových ako aj právnych vyplývajúcich z preskúmaného rozhodnutia, podkladom vydania ktorého boli dôkazy vyplývajúce z administratívneho spisového materiálu žalovaného, ktoré by podmieňovali aj zrušenie prvostupňového správneho orgánu.

Senát odvolacieho súdu v preskúmanej veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa v predmetnej veci postupoval v intenciách citovanej právnej úpravy. Súčasne prvostupňový súd postupoval aj v intenciách názoru vysloveného v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/20/2011 z 22. marca 2012, keď najvyšší súd v uvedenom rozhodnutí konštatoval, že zastáva názor, že ustanovenie § 250j ods. 2 O.s.p. poskytuje súdu iba možnosť, nie povinnosť zrušiť prvostupňové rozhodnutie príslušného správneho orgánu, pričom pri tomto rozhodovaní nie je viazaný návrhom žalobcu a súčasne prvostupňovému súdu vytkol, že náležite v odôvodnení rozhodnutia nezdôvodnil, prečo nevyhovел žalobnému návrhu na zrušenie aj prvostupňového rozhodnutia, čím postupoval v rozpore s § 157 ods. 2

O.s.p.. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil z dôvodu, že sa v konaní dopustil takej vady, spočívajúcej v tom, že odvolanie žalobkyne proti prvostupňovému rozhodnutiu náležite neprerokovala odvolacia poradná komisia, teda prvostupňový súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil pre procesné pochybenie žalovaného a nie z dôvodov zákonodarcom predpokladaných v citovanom ustanovení § 250j ods. 3 O.s.p., v dôsledku ktorých zákonodarcu ustanovuje, že súd podľa okolností prípadu zruší aj prvostupňové správne rozhodnutie vychádzajúc z konkrétnych okolností veci vyplývajúcich z administratívneho spisu. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol dôvody, ktorými jasným a logickým spôsobom vysvetlil, prečo nezrušil aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, pričom tieto dôvody súvisia s procesným pochybením žalovaného správneho orgánu v odvolacom správnom konaní majúce za následok nezákonnosť rozhodnutia, a preto senát odvolacieho súdu súhlasí s argumentáciou prvostupňového súdu, že v ďalšom konaní povinnosťou žalovaného ako odvolacieho správneho orgánu po odstránení procesnej vady konania bude posudzovať zákonnosť prvostupňového správneho orgánu aj v zmysle odvolacích a žalobných námietok žalobkyne ako odvolateľky. V danej súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že napriek tomu, že žalobkyňa v žalobe žiadala zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa, súd nebol viazaný jej žalobným návrhom.

Odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že žalovaný pri preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa sa v konaní dopustil takej procesnej vady, ktorá mohla mať za následok zákonnosť jeho rozhodnutia, čím bol daný zákonný dôvod na jeho zrušenie a vrátenie veci mu na ďalšie konanie, s tým, že názorom súdu je viazaný.

Odvolací súd nemohol súhlasiť ani s námietskou žalobkyne, ktorou namietala, že prvostupňový súd sa nevyporiadal v s jej ďalšími námietskami, ktorými namietala nezákonnosť prvostupňového správneho rozhodnutia, pretože súd prvého stupňa správne skonštatoval, že povinnosťou žalovaného po odstránení procesného pochybenia bude sa zaoberať a vysporiadať s námietskami žalobkyne o nezákonnosti prvostupňového rozhodnutia.

Odvolací súd nesúhlasil ani s námietskou žalobkyne, že prvostupňový súd sa náležite nevyporiadal so všetkými jej námietskami a okolnosťami danej veci. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku v dostatočnom rozsahu uviedol dôvody, na základe ktorých vyvodil svoj právny záver, pričom prvostupňový súd sa vysporiadal so všetkými podstatnými námietskami uplatnenými v žalobe, v ktorej súvislosti odvolací súd poukazuje na právny názor Ústavného súdu SR vyslovený v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 141/09-12, v zmysle ktorého „všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS).

Najvyšší súd z uvedených dôvodov nepovažoval námietky žalobkyne vznesené v jej odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa za dôvodné a dospel k záveru, že tieto námietky nie je možné považovať za relevantné pre vyhoveniu jej odvolacieho návrhu.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi prvostupňového súdu, na ktoré súčasne poukazuje.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a s § 224 ods. 1 O.s.p.. Žalobkyni nepriznal právo na náhradu trov tohto konania, keďže v tomto konaní nebola úspešná.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.

mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.